

การจัดการความปลอดภัยในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายสืบสวน ในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสมุทรสาคร Safety Management of Investigative Officer for Performance in Samutsakhon Provincial Police

วรดา อภิญญาณสัจจะ^{1*} และกรรณิกา กุกุดเรือ²
Vorada Apinyansajja^{1*} and Kannika Kukudrua²

บทคัดย่อ

เจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายสืบสวน ถือเป็นกำลังสำคัญในการติดตาม สืบค้น แสวงหาพยานหลักฐาน เพื่อจับกุมและปราบปรามผู้กระทำความผิด การปฏิบัติหน้าที่จึงมีความเสี่ยงค่อนข้างมาก จำเป็นต้องให้ความสำคัญในการจัดการความปลอดภัยเป็นพื้นฐานในการปฏิบัติหน้าที่ การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับการจัดการความปลอดภัยในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายสืบสวน และ 2) เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการจัดการความปลอดภัยในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายสืบสวน ใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างคือ เจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายสืบสวนในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสมุทรสาคร จำนวนทั้งสิ้น 112 นาย เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยใช้ t - test และ One-way ANOVA ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับการจัดการความปลอดภัยในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายสืบสวน ในภาพรวมและรายด้านทุกด้าน อยู่ในระดับมาก โดยด้านการบริหารจัดการในการปฏิบัติหน้าที่ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ได้แก่ ด้านการควบคุมอันตรายจากสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติหน้าที่ และด้านประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด และ 2) ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบไปด้วย อายุ การศึกษาระดับชั้นยศ และ ระยะเวลาการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายสืบสวนที่แตกต่างกัน มีการจัดการความปลอดภัยในการปฏิบัติหน้าที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: การจัดการความปลอดภัย ตำรวจสืบสวน จังหวัดสมุทรสาคร

^{1*}รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความปลอดภัย คณะตำรวจศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
Master of Public Administration in Security Management, Faculty of Police Science, Royal Police Cadet Academy
E-mail : vorada.apinyansajja@gmail.com

²รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการความปลอดภัย คณะตำรวจศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
Master of Public Administration in Security Management, Faculty of Police Science, Royal Police Cadet Academy
E-mail : ohkanka@gmail.com

*Corresponding author

Abstract

Investigative police officers have played an essential role in tracking, searching, and seeking evidence to arrest and suppress offenders. Given the risky nature of their duties, prioritizing safety management, which forms the basis of their work, is essential. The study aimed 1) to investigate the level of safety management; and 2) to compare personal factors with safety management in the performance of investigative police officers. Quantitative research method was employed, with a sample group comprised of 112 investigative police officers from the Samutsakhon provincial police. Data were collected through questionnaires and statistically analyzed using percentages, means, standard deviations (S.D.), t-tests, and One-way ANOVA. The results revealed that 1) The safety management level in the investigative officer's performance was at a high level, with management having the highest average, followed by danger control. Conversely, performance efficiency had the lowest average. 2) Personal factors, including, age, education, ranking, and length of service for investigative police officers, have significantly differed in safety management during duties, with a statistical significance level of 0.05.

Keyword: Safety Management, Investigative Police Officer, Samutsakhon Province

วันที่รับบทความ: 20 พฤษภาคม 2567

วันที่แก้ไขบทความ: 19 สิงหาคม 2567

วันที่ตอบรับตีพิมพ์บทความ: 20 สิงหาคม 2567

1. บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของงานวิจัย

ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญต่อการบังคับใช้กฎหมาย การสร้างสำนึกรับผิดชอบต่อสังคมของพลเมือง การกำหนดมาตรการในการป้องกันอาชญากรรม ความปลอดภัยในที่สาธารณะ ซึ่งปัจจัยแห่งความสำเร็จที่สำคัญที่จะสามารถขับเคลื่อนให้บรรลุเป้าหมายได้ตามที่กำหนด จะมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม การมีกลไกการป้องกัน และปราบปรามอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ มีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและเอื้อต่อประชาชนให้มีความมั่นคงปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินเพิ่มขึ้น (สำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2560) ในการรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคมและประเทศชาตินั้น ถือเป็นภารกิจหลักของตำรวจ โดยภารกิจดังกล่าว จะมุ่งเน้นถึงการรักษาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชน ลักษณะงานในหน้าที่ของตำรวจสามารถจำแนกได้หลายประการ งานที่เกี่ยวข้องกับกฎหมาย ได้แก่ งานสืบสวน งานป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม หรือในงานทั่วไป จะเห็นได้ว่า ภารกิจหลักของตำรวจเป็นส่วนหนึ่งในงานสังคมที่มุ่งเน้นให้เกิดความมั่นคงปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินแก่ประชาชน (ทรงวุฒิ เชื้อพลากิจ, 2550) ซึ่งจากสถิติข้อมูลคดีอาญา พบว่า เกิดคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ คดีชีวิต ร่างกาย ภาพรวม 17,848 คดี และ คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สินภาพรวม 58,765 คดี และ คดีอื่นๆ เช่น โจรกรรมรถจักรยานยนต์ โจรกรรมรถยนต์ และโจรกรรมเครื่องมือการเกษตร เป็นต้น จากคดีที่เกิดขึ้นเป็นคดีที่เกิดมาจากปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางเศรษฐกิจ ดังนั้น การทำงานของตำรวจสืบสวนจึงมีความยากและต้องพยายามปฏิบัติหน้าที่อย่างสุดความสามารถ โดยมุ่งเน้นให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด และ ต้องให้ความสำคัญในเรื่องของความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น (สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ. กองแผนงานอาชญากรรม, 2566)

งานการสืบสวนเป็นขั้นตอนที่สำคัญของกระบวนการยุติธรรมขั้นต้น จึงเป็นหัวใจสำคัญของกระบวนการยุติธรรมที่มีบทบาทสำคัญในการที่จะเสริมสร้างความถูกต้องชอบธรรมให้กับสังคม มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการสืบสวนคดีต่างๆ ตามประมวลผลกฎหมายสืบสวนอาชญากรรมที่เกี่ยวกับทรัพย์สิน ชีวิต ร่างกาย เสรีภาพ ชื่อเสียง สืบสวนความผิดเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน ติดตามจับกุมผู้ต้องหาตามหมายจับ หรือดำเนินการติดตามคดีสำคัญตามที่ได้รับมอบหมาย เป็นต้น ซึ่งสภาวการณ์ปัจจุบันทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ในบางกรณีอาจเกิดอุปสรรคต่างๆ ในการปฏิบัติหน้าที่ ทั้งในเรื่องของสภาพแวดล้อมที่อาจจะเกิดอันตรายในการปฏิบัติหน้าที่ การขาดแคลนเจ้าหน้าที่ ขาดเทคโนโลยีในการสืบสวนใหม่ๆ เจ้าหน้าที่ตำรวจจะต้องมีคุณสมบัติของบุคคลหลายประเภทรวมอยู่ในตัว ปฏิบัติการทำงานและคำพูดให้รวดเร็ว มีไหวพริบที่ทันต่อเหตุการณ์ มีการสังเกตจดจำดีและมีความละเอียดถี่ถ้วน มีเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์สนับสนุนการปฏิบัติงาน มียุทธวิธีที่มีประสิทธิภาพ การปฏิบัติงานจึงจะประสบความสำเร็จ (พุทธพิงค์ พรหมเต็ม, 2557)

ทั้งนี้ ความปลอดภัยในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายสืบสวน โดยเฉพาะในส่วนของเจ้าหน้าที่ตำรวจในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสมุทรสาคร ที่มีบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบที่ต้องดูแลประชาชนในพื้นที่ จากสถิติคดีอาชญากรรมของจังหวัดสมุทรสาคร เช่น คดีอุกฉกรรจ์ และสะเทือนขวัญ คดีชีวิต ร่างกาย และเพศ คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน คดีที่น่าสนใจ รวม 39,175 คดี ซึ่งคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สินและคดีที่น่าสนใจมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น อีกทั้งสภาพปัญหาอาชญากรรมในปัจจุบันของจังหวัดสมุทรสาคร พบว่า ยังมีปัญหาเกิดขึ้นอยู่ค่อนข้างสูง คดีอาชญากรรมรวม 19,342 คดี เนื่องจากประชากรจำนวนมากย้ายถิ่นฐานทำกินเข้าสู่จังหวัดสมุทรสาคร ทำให้ประชากรจังหวัดสมุทรสาครมีการโยกย้ายค่อนข้างสูง อีกทั้งยังมีประชากรแฝงที่เป็นแรงงานต่างด้าวค่อนข้างมาก จึงเป็นภาระงานซึ่งอาจเกิดปัญหาและอุปสรรคในด้านความเสี่ยง และความปลอดภัยที่อาจจะเกิดขึ้นขณะปฏิบัติหน้าที่ (องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสาคร, ม.ป.ป.)

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น แสดงให้เห็นว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจมีบทบาทและหน้าที่ที่สำคัญในการตรวจตราความสงบเรียบร้อย พัฒนาช่วยเหลือดูแลทุกข์สุข ประชาชนผู้กระทำความผิด ดังนั้น ผู้วิจัยสนใจศึกษาให้ทราบถึงระดับการจัดการความปลอดภัย และการค้นหาสาเหตุปรับปรุงแก้ไขอุปสรรคต่างๆ ในการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจฝ่ายสืบสวนให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน รวมถึงความปลอดภัยในชีวิตมากยิ่งขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาระดับการจัดการความปลอดภัยในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายสืบสวนในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสมุทรสาคร

1.2.2 เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการจัดการความปลอดภัยในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายสืบสวนในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสมุทรสาคร

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เป็นการศึกษาด้านการจัดการความปลอดภัยในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายสืบสวน ทั้งทางด้านบริหารจัดการในการปฏิบัติงาน ด้านการควบคุมความเสี่ยง ด้านประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ด้านการประเมินอันตรายจากสภาพแวดล้อม และด้านการควบคุมอันตรายจากสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน รวมทั้งแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับงานสืบสวน และข้อมูลสถานีตำรวจในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสมุทรสาคร

ขอบเขตด้านประชากรกลุ่มตัวอย่าง

เจ้าหน้าที่ตำรวจสืบสวนในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสมุทรสาคร ประกอบไปด้วย 5 สถานี ได้แก่ สถานีตำรวจภูธรเมืองสมุทรสาคร สถานีตำรวจภูธรบ้านแพ้ว สถานีตำรวจภูธรบางโพธิ์ สถานีตำรวจภูธรกระทุ่มแบน และสถานีตำรวจภูธรโคกขาม โดยใช้ประชากรทั้งหมดในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ พนักงานสืบสวนตั้งแต่ฝ่ายบริหารจนถึงผู้ปฏิบัติการจำนวนทั้งสิ้น 112 นาย โดยเก็บข้อมูลแบบเฉพาะเจาะจง

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งประกอบด้วย อายุ ระดับการศึกษา ระดับชั้นยศ ระยะเวลาการปฏิบัติงานตำแหน่งสืบสวน

ตัวแปรตาม ได้แก่ การจัดการความปลอดภัยในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายสืบสวนของ ตำรวจภูธรจังหวัดสมุทรสาคร ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ ด้านการบริหารจัดการในการปฏิบัติงาน ด้านประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ด้านการควบคุมความเสี่ยงในการปฏิบัติงานด้านการควบคุมอันตรายจากสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน และด้านการประเมินอันตรายจากสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน

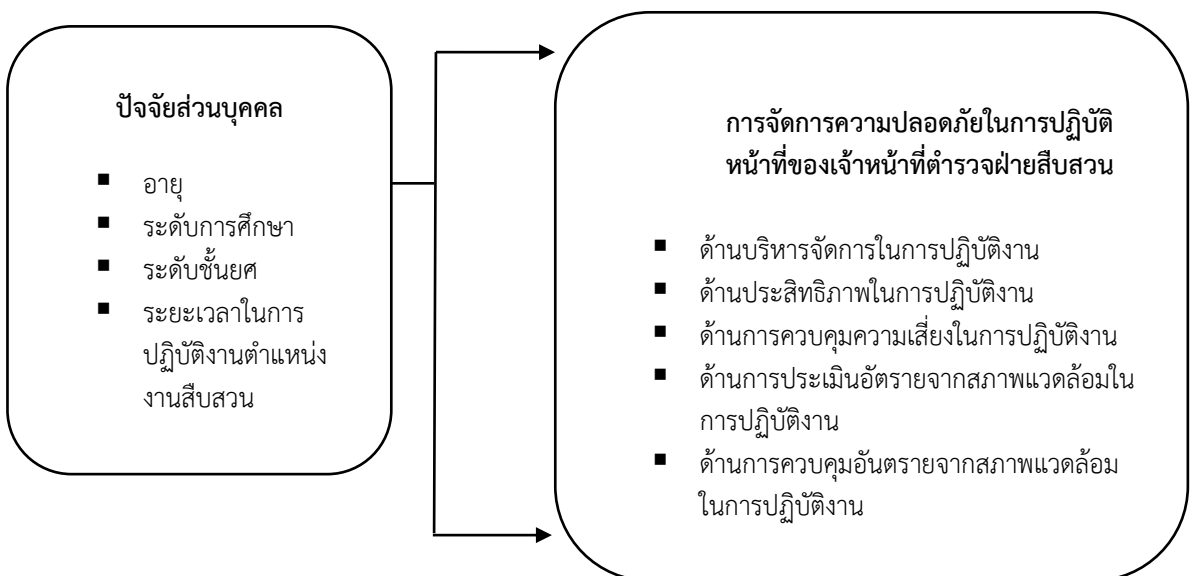
ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย คือ เดือนกุมภาพันธ์ 2565 ถึงเดือนธันวาคม 2566

1.4 สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายสืบสวนในสังกัดตำรวจตำรวจภูธรจังหวัดสมุทรสาครที่แตกต่างกัน มีการจัดการความปลอดภัยในการปฏิบัติหน้าที่แตกต่างกัน

1.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

2. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการจัดการความปลอดภัยในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายสืบสวนในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสมุทรสาคร โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research)

2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายสืบสวนในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสมุทรสาคร ทั้ง 5 สถานี ได้แก่ สถานีตำรวจภูธรเมืองสมุทรสาคร สถานีตำรวจภูธรบ้านแพ้ว สถานีตำรวจภูธรบางไทรใต้ สถานีตำรวจภูธรโคกขาม และสถานีตำรวจภูธรกระทุ่มแบน

กลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทั้งหมดในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ พนักงานสืบสวนตั้งแต่ฝ่ายบริหารจนถึงผู้ปฏิบัติการ ทั้ง 5 สถานี รวมทั้งสิ้นจำนวน 112 นาย

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยสร้างแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยพัฒนาจาก พลสันต์ ดันยะกุล (2557) และ คมกฤษ บุญทศ (2557)

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล เป็นคำถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา ระดับชั้นยศ ระยะเวลาการปฏิบัติงานตำแหน่งสืบสวน โดยใช้แบบสำรวจรายการ (checklist) เพื่อสำรวจข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นลักษณะแบบสอบถามปลายปิด และให้ผู้ตอบเลือกตอบเพียงข้อละ 1 ตัวเลือกเท่านั้น

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามวัดค่าการจัดการความปลอดภัยในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสมุทรสาคร ประกอบไปด้วย 5 ด้านคือ 1) ด้านการบริหารจัดการในการปฏิบัติงาน 2) ด้านประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน 3) ด้านการควบคุมความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน 4) ด้านการประเมินอันตรายจากสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน 5) ด้านการควบคุมอันตรายจากสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน โดยกำหนดระดับการให้คะแนน ดังนี้ (ณัฏฐภรณ์ หลาวทอง, 2559)

คะแนน 1	แทน	มีความคิดเห็นตามข้อความนั้น ในระดับน้อยที่สุด
คะแนน 2	แทน	มีความคิดเห็นตามข้อความนั้น ในระดับน้อย
คะแนน 3	แทน	มีความคิดเห็นตามข้อความนั้น ในระดับปานกลาง
คะแนน 4	แทน	มีความคิดเห็นตามข้อความนั้น ในระดับมาก
คะแนน 5	แทน	มีความคิดเห็นตามข้อความนั้น ในระดับมากที่สุด

หลังจากที่ได้ข้อมูลมาวิเคราะห์แล้ว ทำการหาคะแนนเฉลี่ยของข้อความ โดยแบ่งช่วงของคะแนนดังนี้

1.00 – 1.49	หมายถึง	ผู้ตอบมีความคิดเห็น ในระดับน้อยที่สุด
1.50 – 2.49	หมายถึง	ผู้ตอบมีความคิดเห็น ในระดับน้อย
2.50 – 3.49	หมายถึง	ผู้ตอบมีความคิดเห็น ในระดับปานกลาง
3.50 – 4.49	หมายถึง	ผู้ตอบมีความคิดเห็น ในระดับมาก
4.50 – 5.00	หมายถึง	ผู้ตอบมีความคิดเห็น ในระดับมากที่สุด

2.3 การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นทำการตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน โดยใช้เทคนิค IOC (Index of Item-Objective Congruence) ที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง .60 ขึ้นไป (สมนึก ภทิยธานี, 2544, น. 167)

2. นำแบบสอบถาม (Try out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ฉบับ นำแบบสอบถามที่ได้มาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) โดยนำค่าที่ได้หาความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) โดยได้ค่าความเชื่อมั่น .826

2.4 การรวบรวมข้อมูล ขออนุญาตผู้บังคับบัญชาในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสมุทรสาคร ผ่านคณะตำรวจศาสตร์ เพื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถาม หลังจากได้รับอนุญาตจากสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสมุทรสาคร ผู้วิจัยจะเข้าไปทำการแจกแบบสอบถามกับประชากรที่ได้กำหนดไว้จากนั้นทำการเก็บแบบสอบถามเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายสืบสวนในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสมุทรสาคร ตามประเด็นที่ต้องการ และรวบรวมข้อมูลในแบบสอบถามจนครบทุกข้อ

2.5 สถิติและการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยทำการศึกษาข้อมูล โดยใช้สถิติที่เกี่ยวข้องในการวิเคราะห์ข้อมูล การวิจัยครั้งนี้ใช้ร้อยละ (Percentage) แจกแจงความถี่ (Frequencies) ใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยใช้ค่า t - test และ One-way ANOVA เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับ

การจัดการความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสมุทรสาคร กรณีเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ใช้วิธี Least Significant Different (LSD)

2.6 จริยธรรมในมนุษย์

ผู้วิจัยให้ความสำคัญและตระหนักถึงสิทธิส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมวิจัย และเพื่อป้องกันมิให้เกิดผลเชิงลบต่อกลุ่มตัวอย่าง ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ผ่านการรับรองจริยธรรมในการวิจัยของโครงการวิจัย เอกสารรับรองเลขที่ : 660317-006 รหัสโครงการวิจัย FSRPCA-IRB-66002

3. สรุปผลการวิจัย

3.1 ปัจจัยส่วนบุคคลผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีช่วงอายุระหว่าง 26-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 38.4 รองลงมา ได้แก่ ช่วงอายุ 46 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 25.9 และ ช่วงอายุน้อยที่สุดคือ 18-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 12.5 และพบว่ามีการศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญาตรีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.3 และระดับสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็น ร้อยละ 2.7 อยู่ในระดับชั้นยศ สิบตำรวจตรี-สิบตำรวจเอก มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.1 รองลงมาคือ จำสิบตำรวจ-ดาบตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 27.7 และพันตำรวจตรี-พันตำรวจเอกมีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 8.9 โดยส่วนใหญ่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานตำแหน่งงานสืบสวน 6-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.7 รองลงมาคือ 11-15 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.9 และมีจำนวนน้อยที่สุด 16 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 15.2

3.2 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การจัดการความปลอดภัยในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสมุทรสาคร

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตามระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการความปลอดภัยในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสมุทรสาคร

ภาพรวม	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านการบริหารจัดการในการปฏิบัติงาน	4.43	.354	มาก
ด้านประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน	3.56	.364	มาก
ด้านการควบคุมความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน	4.19	.324	มาก
ด้านการประเมินอันตรายจากสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน	4.06	.403	มาก
ด้านการควบคุมอันตรายจากสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน	4.29	.344	มาก
รวม	4.11	.269	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการความปลอดภัยในการปฏิบัติหน้าที่ในภาพรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.11 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.269 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการบริหารจัดการในการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) สูงสุด เท่ากับ 4.43 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.354 รองลงมา ได้แก่ ด้านการควบคุมอันตรายจากสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.29 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.344 และด้านประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ต่ำสุดเท่ากับ 3.56 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.364

3.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคล กับการจัดการความปลอดภัยในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดสมุทรสาคร

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการความปลอดภัยในการปฏิบัติหน้าที่ จำแนกตามอายุ

ระดับความคิดเห็น	ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ด้านที่ 1 ด้านการบริหารจัดการในการปฏิบัติงาน	ระหว่างกลุ่ม	.677	3	.226	1.846	.143
	ภายในกลุ่ม	13.203	108	.122		
	รวม	13.880	111			
ด้านที่ 2 ด้านประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน	ระหว่างกลุ่ม	.723	3	.241	1.859	.141
	ภายในกลุ่ม	14.008	108	.130		
	รวม	14.731	111			
ด้านที่ 3 ด้านการควบคุมความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน	ระหว่างกลุ่ม	.952	3	.317	3.207	.026*
	ภายในกลุ่ม	10.685	108	.099		
	รวม	11.637	111			
ด้านที่ 4 ด้านการประเมินอันตรายจากสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน	ระหว่างกลุ่ม	2.512	3	.837	5.832	.001*
	ภายในกลุ่ม	15.505	108	.144		
	รวม	18.017	111			
ด้านที่ 5 ด้านการควบคุมอันตรายจากสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน	ระหว่างกลุ่ม	1.027	3	.342	3.059	.031*
	ภายในกลุ่ม	12.090	108	.112		
	รวม	13.117	111			
การจัดการความปลอดภัยในการปฏิบัติหน้าที่ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	.844	3	.281	4.225	.007*
	ภายในกลุ่ม	7.194	108	.067		
	รวม	8.038	111			

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการความปลอดภัยในการปฏิบัติหน้าที่ ในภาพรวมและในรายด้าน ได้แก่ ด้านการควบคุมความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน ด้านการประเมินอันตรายจากสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน ด้านการควบคุมอันตรายจากสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการความปลอดภัยในการปฏิบัติหน้าที่ จำแนกตามการศึกษา

ระดับทัศนคติ	ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ด้านที่ 1 ด้านการบริหารจัดการในการปฏิบัติงาน	ระหว่างกลุ่ม	.684	2	.342	2.825	.064
	ภายในกลุ่ม	13.196	109	.121		
	รวม	13.880	111			
ด้านที่ 2 ด้านประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน	ระหว่างกลุ่ม	.427	2	.214	1.627	.201
	ภายในกลุ่ม	14.304	109	.131		
	รวม	14.731	111			
ด้านที่ 3 ด้านการควบคุมความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน	ระหว่างกลุ่ม	.553	2	.276	2.718	.070
	ภายในกลุ่ม	11.084	109	.102		
	รวม	11.637	111			
ด้านที่ 4 ด้านการประเมินอันตรายจาก	ระหว่างกลุ่ม	1.659	2	.829	5.526	.005*

ระดับทัศนคติ	ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
สภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน	ภายในกลุ่ม	16.359	109	.150		
	รวม	18.017	111			
ด้านที่ 5 ด้านการควบคุมอันตรายจากสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน	ระหว่างกลุ่ม	.629	2	.314	2.743	.069
	ภายในกลุ่ม	12.488	109	.115		
	รวม	13.117	111			
การจัดการความปลอดภัยในการปฏิบัติหน้าที่ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	.660	2	.330	4.875	.009*
	ภายในกลุ่ม	7.378	109	.068		
	รวม	8.038	111			

จากตารางที่ 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการความปลอดภัยในการปฏิบัติหน้าที่ ในภาพรวมและในรายด้าน ได้แก่ ด้านการประเมินอันตรายจากสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน แตกต่างกัน ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการความปลอดภัยในการปฏิบัติหน้าที่ จำแนกตามระดับชั้นยศ

ระดับทัศนคติ	ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ด้านที่ 1 ด้านการบริหารจัดการในการปฏิบัติงาน	ระหว่างกลุ่ม	.877	3	.292	2.427	.069
	ภายในกลุ่ม	13.003	108	.120		
	รวม	13.880	111			
ด้านที่ 2 ด้านประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน	ระหว่างกลุ่ม	1.347	3	.449	3.624	.015*
	ภายในกลุ่ม	13.384	108	.124		
	รวม	14.731	111			
ด้านที่ 3 ด้านการควบคุมความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน	ระหว่างกลุ่ม	.901	3	.300	3.023	.033*
	ภายในกลุ่ม	10.735	108	.099		
	รวม	11.637	111			
ด้านที่ 4 ด้านการประเมินอันตรายจากสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน	ระหว่างกลุ่ม	1.052	3	.351	2.233	.089
	ภายในกลุ่ม	16.965	108	.157		
	รวม	18.017	111			
ด้านที่ 5 ด้านการควบคุมอันตรายจากสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน	ระหว่างกลุ่ม	.773	3	.258	2.253	.086
	ภายในกลุ่ม	12.344	108	.114		
	รวม	13.117	111			
การจัดการความปลอดภัยในการปฏิบัติหน้าที่ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	.839	3	.280	4.195	.008*
	ภายในกลุ่ม	7.199	108	.067		
	รวม	8.038	111			

จากตารางที่ 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ที่มีระดับชั้นยศแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการความปลอดภัยในการปฏิบัติหน้าที่ ในภาพรวมและในรายด้าน ได้แก่ ด้านประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน และด้านการควบคุมความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน แตกต่างกัน

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการความปลอดภัยในการปฏิบัติหน้าที่ จำแนกตามระยะเวลาการปฏิบัติงานตำแหน่งงานสืบสวน

ระดับทัศนคติ	ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ด้านที่ 1 ด้านการบริหารจัดการในการปฏิบัติงาน	ระหว่างกลุ่ม	1.569	3	.523	4.588	.005*
	ภายในกลุ่ม	12.311	108	.114		
	รวม	13.880	111			
ด้านที่ 2 ด้านประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน	ระหว่างกลุ่ม	.112	3	.037	.275	.843
	ภายในกลุ่ม	14.619	108	.135		
	รวม	14.731	111			
ด้านที่ 3 ด้านการควบคุมความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน	ระหว่างกลุ่ม	.849	3	.283	2.832	.042*
	ภายในกลุ่ม	10.788	108	.100		
	รวม	11.637	111			
ด้านที่ 4 ด้านการประเมินอันตรายจากสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน	ระหว่างกลุ่ม	1.039	3	.346	2.204	.092
	ภายในกลุ่ม	16.978	108	.157		
	รวม	18.017	111			
ด้านที่ 5 ด้านการควบคุมอันตรายจากสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน	ระหว่างกลุ่ม	1.179	3	.393	3.556	.017*
	ภายในกลุ่ม	11.938	108	.111		
	รวม	13.117	111			
การจัดการความปลอดภัยในการปฏิบัติหน้าที่ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	.726	3	.242	3.572	.016*
	ภายในกลุ่ม	7.312	108	.068		
	รวม	8.038	111			

จากตารางที่ 5 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการความปลอดภัยในการปฏิบัติหน้าที่ในภาพรวมและในรายด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารจัดการในการปฏิบัติงาน ด้านการควบคุมความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน และด้านการควบคุมอันตรายจากสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน แตกต่างกัน

4. อภิปรายผล

4.1 ปัจจัยด้านอายุ ผลการวิจัยพบว่า ด้านการควบคุมความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน ด้านการประเมินอันตรายจากสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานและด้านการควบคุมอันตรายจากสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน มีผลต่อความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ผู้ที่มีอายุน้อยจำเป็นต้องอาศัยปัจจัยทั้งด้านประสบการณ์ องค์ความรู้ และสะท้อนให้เห็นว่าในการประเมินอันตรายจากสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานนั้น จำเป็นต้องอาศัยวุฒิภาวะเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ความเสี่ยง และหาแนวทางในการจัดการควบคุม ดังนั้น ผู้ที่มีอายุมากกว่าจึงมีความคิดเห็นในทิศทางที่ดีกว่าสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปฐมพร ศรีอำพัน (2564) แนวทางการจัดการความปลอดภัยของอาสาสมัครสายตรวจจักรยาน ที่พบว่าปัจจัยทางด้านอายุ ระดับ การศึกษา สถานภาพ และรายได้ มีความแตกต่างในเรื่องความคิดเห็นต่อบทบาทหน้าที่ของตำรวจในการป้องกันและแก้ไขปัญหา

4.2 ปัจจัยด้านการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ด้านการประเมินอันตรายจากสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน มีผลต่อความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีจะมีความคิดเห็นในการประเมินอันตรายจากสภาพแวดล้อมในทิศทางที่น้อยกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป ในการประเมินอันตรายในการปฏิบัติงาน จำเป็นต้องอาศัยวุฒิภาวะ และมโนทัศน์ความรู้จากการศึกษาที่เพิ่มขึ้น ซึ่งการมโนทัศน์ความรู้ที่เหมาะสมกับการปฏิบัติงานนั้น ส่งผลต่อทัศนคติและประสิทธิภาพในการทำงานรวมถึงการควบคุมและการประเมินความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน

สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปฐมพร ศรีอำพัน (2564) แนวทางการจัดการความปลอดภัยของอาสาสมัครสายตรวจจักรยาน ที่พบว่า การมีองค์ความรู้ที่เหมาะสมกับการปฏิบัติงานนั้น ส่งผลต่อทัศนคติและประสิทธิภาพในการทำงาน รวมไปถึงการควบคุมและการประเมินความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน

4.3. ปัจจัยด้านระดับชั้นยศ ผลการวิจัยพบว่า ด้านประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน และด้านการควบคุมความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน มีผลต่อความคิดเห็นที่แตกต่างกัน โดยผู้ที่ปฏิบัติงานในตำแหน่ง ร้อยตำรวจตรี-ร้อยตำรวจเอก และ พันตำรวจตรี-พันตำรวจเอก มีความคิดเห็นในทิศทางที่ดีกว่าผู้ที่ปฏิบัติงานในตำแหน่งงาน จำสับตำรวจ-ดาบตำรวจ ผู้ที่ดำรงตำแหน่งสูง จะมีประสบการณ์ รูปแบบในการทำงาน มุมมองในด้านการวัดผลรวมถึงการควบคุมวางแผนในการทำงาน แตกต่างกัน ซึ่งหน้าที่รับผิดชอบ และบริบทในการทำงาน มีผลต่อทัศนคติเกี่ยวประสิทธิภาพในการทำงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ อนุชา แก้วก่า (2563) ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวน กองบังคับการตำรวจนครบาล 5 กองบัญชาการตำรวจนครบาล ที่พบว่า ปัจจัยด้านนโยบายการบริหารงาน การวางแผน ด้านการมอบหมายงาน ด้านทักษะความรู้ความเข้าใจระบบงาน และความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงาน มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงาน ซึ่งสอดคล้องด้านประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ที่ชี้ว่าระดับชั้นยศมีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน โดยแต่ละระดับชั้นยศมีทักษะ และมีมุมมองในด้านการวัดผล รวมถึงการควบคุมวางแผนในการทำงาน เข้าใจระบบงาน จึงส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

4.4 ปัจจัยทางด้านระยะเวลาในการทำงานตำแหน่งงานสืบสวน ผลการวิจัยพบว่า ด้านการบริหารจัดการในการปฏิบัติงาน ด้านการควบคุมความเสี่ยงในการปฏิบัติงาน และด้านการควบคุมอันตรายจากสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน มีผลต่อความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ผู้ที่มีระยะเวลาในการทำงานตำแหน่งงานสืบสวน 16 ปีขึ้นไปจะมีความคิดเห็นในทิศทางที่ดีกว่าที่มีระยะเวลาในการทำงานที่น้อยกว่า สะท้อนให้เห็นว่า ประสบการณ์ในการทำงาน ส่งผลต่อมุมมองและทัศนคติในด้านการบริหารจัดการในการทำงาน ซึ่งผู้ที่มีประสบการณ์ที่มากขึ้นจะมีวิธีการบริหารจัดการในการทำงานที่เป็นระบบ และมองถึงความละเอียดรอบคอบในภาพรวมและรายละเอียดภายในมากกว่าผู้ที่ประสบการณ์น้อย สอดคล้องกับงานวิจัยของ พงศกร สวัสดิ์จันทร์ (2562) บทบาทหน้าที่ของตำรวจจราจรในการจัดการความปลอดภัยและแก้ไขปัญหา การเกิดอุบัติเหตุทางถนนในเขตกรุงเทพมหานคร ยุคไทยแลนด์ 4.0 ที่พบว่า ผู้ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานจะมีทักษะในการบริหาร วางแผน ความรู้ความเข้าใจระบบงาน รวมถึงความสามารถในการปฏิบัติงาน มีประสบการณ์ที่มากขึ้น มีวิธีการบริหารจัดการในการทำงานที่เป็นระบบ จึงส่งผลต่อการปฏิบัติงาน

ดังนั้น ระดับการจัดการความปลอดภัยในทุกด้าน มีระดับการจัดการความปลอดภัยที่แตกต่างกัน ในด้านที่มีระดับมากที่สุดอาจเนื่องมาจากปัจจัยหลายอย่าง เช่น กลุ่มที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานมากกว่า จะมีความรู้ความสามารถในการแก้ไขปัญหา รวมถึงการวางแผนปฏิบัติงาน ส่งผลต่อการปฏิบัติงานอย่างละเอียดรอบคอบ และมีประสิทธิภาพ ซึ่งแตกต่างจากกลุ่มที่วุฒิภาวะน้อย ประสบการณ์น้อย อาจมีองค์ความรู้ ในเรื่องการวางแผน การควบคุมความเสี่ยงที่ไม่มากพอ ทำให้ระดับการจัดการความปลอดภัยอยู่ในระดับที่น้อยกว่า

5. ข้อเสนอแนะ

5.1 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้ง

5.1.1 ในด้านการจัดการความปลอดภัยในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ หน่วยงานสำนักงานตำรวจแห่งชาติควรเพิ่มนโยบายการศึกษาเพิ่มเติมให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในการวิเคราะห์ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับด้านต่าง ๆ เช่น ในด้านระบบงาน ด้านกำลังพล ด้านงบประมาณ หรือด้านเครื่องมืออุปกรณ์ในการปฏิบัติงาน รวมถึงศึกษาในประเด็นด้านการได้รับความร่วมมือจากประชาชน หรือด้านกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติในด้านอื่นๆเช่นกัน เพื่อให้มีความครอบคลุม และปลอดภัยในการปฏิบัติงาน

5.1.2 ควรส่งเสริมให้มีการอบรมให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีอายุน้อย ขันยน้อย ประสบการณ์น้อย ให้ได้รับการส่งเสริมประสบการณ์ ทั้งในด้านทักษะความรู้ความเข้าใจระบบงาน และการเรียนรู้ในการฝึกอบรมให้กับเจ้าหน้าที่

ตำรวจฝ่ายสืบสวน รวมถึงเจ้าหน้าที่ที่มีประสบการณ์มากควรสอนทักษะการปฏิบัติงานให้กับผู้ที่มีประสบการณ์น้อยเป็นต้น ซึ่งการมีองค์ความรู้ที่เหมาะสมกับการปฏิบัติงานนั้น ส่งผลต่อทัศนคติและประสิทธิภาพในการทำงานมากขึ้น

5.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการส่งเสริมการศึกษาเพิ่มเติมในส่วนของการรับรู้เกี่ยวกับการจัดการความปลอดภัยในการปฏิบัติหน้าที่ ทั้งในด้านทักษะความรู้ความเข้าใจระบบงาน ด้านเครื่องมือและอุปกรณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ ด้านกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง เพื่อชีวิตความรู้ของผู้ปฏิบัติที่อาจส่งผลกระทบต่อทัศนคติ และพฤติกรรมในการปฏิบัติหน้าที่ในการจัดการความปลอดภัย หรือผู้ได้รับผลกระทบจากการปฏิบัติงานด้านการจัดการความปลอดภัยในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่โดยตรง เพื่อให้ได้ข้อมูลความคิดเห็นและครอบคลุมในหลายมุมของการปฏิบัติงานเพื่อให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถพัฒนาปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6. เอกสารอ้างอิง

- คมกฤษ บุญทศ. (2557). *การปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของตำรวจฝ่ายสืบสวน ตำรวจภูธรจังหวัดฉะเชิงเทรา*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ณัฐภรณ์ หลาวทอง. (2559). *การสร้างเครื่องมือการวิจัยทางการศึกษา*. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทรงวุฒิ เชื้อพลากิจ. (2550). *ทัศนะของเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายสืบสวนต่อปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการสืบสวนจับกุมผู้กระทำความผิดในคดีอาญาเฉพาะกรณีกองบังคับการตำรวจนครบาล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ปฐมพร ศรีอำพัน. (2564). *แนวทางการจัดการความปลอดภัยของอาสาศูนย์สายตรวจจักรยาน* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]. โรงเรียนนายร้อยตำรวจ.
- พงศกร สวัสดิ์จันทร์. (2562). *บทบาทหน้าที่ของตำรวจจราจรในการจัดการความปลอดภัยและแก้ไขปัญหาการเกิดอุบัติเหตุทางถนนในเขตกรุงเทพมหานคร ยุคไทยแลนด์ 4.0* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]. โรงเรียนนายร้อยตำรวจ.
- พฤทธิพงศ์ พรหมเต็ม. (2557). *ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจสืบสวน สถานีตำรวจนครบาลมีนบุรี* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]. มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.
- พลสันต์ ต้นยะกุล. (2557). *คุณภาพชีวิตในการทำงานของข้าราชการตำรวจภูธรจังหวัด ฉะเชิงเทรา* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]. มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.
- สมนึก ภัททิยาณี. (2544). *การวัดผลการศึกษา*. ประสานการพิมพ์.
- สำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2560). *ยุทธศาสตร์ชาติ*. <http://nsr.nesdc.go.th/>
- สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ. กองแผนงานอาชญากรรม. (2566). *สถิติข้อมูลอาชญากรรม*. <http://thaicrimes.org/crimestat/>
- องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสาคร. (ม.ป.ป.). *แผนพัฒนาจังหวัดสมุทรสาคร 5 ปี (2561-2565)*. <http://www.samutsakhonpao.go.th/index.html>
- อนุชา แก้วกำ. (2563). *ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวนกองบังคับการตำรวจนครบาล 5 กองบัญชาการตำรวจนครบาล*. คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง. https://www.mpa-mba.ru.ac.th/images/Project/treatise_bangkok13_06102020/6117950036.pdf